Dechový orchestr Choceňačka se v červnu téměř nezastavil

CHOCEŇ/ **Během června se několikrát veřejnosti představila dechová hudba Choceňačka. Koncerty jsou však pověstnou třešničkou na dortu. Málokdo ale ví, kolik hodin usilovného nacvičování většině vystoupení předchází.**

Červnový maraton začal již na počátku měsíce. Mládežnický dechový orchestr pod vedením Františka Šantrůčka zahrál několik skladeb na školním hřišti v Chocni, aby zpestřil dopolední zápolení dětí u příležitosti jejich svátku. Je pravda, že jsme se ani nestačili pořádně rozehrát, a již jsme museli pomalu balit. Většina z nás totiž odjížděla s Choceňačkou do nedalekých Pardubic na tradiční Polkafest. Letos byl náš orchestr vybrán do českého semifinále, aby změřil síly s kapelami z Humpolce, Kravařů ve Slezsku a s Opočenkou. Festival se konal v malebném prostředí pardubického pivovaru, což mělo také své odůvodnění. Pardubická kapela Pernštejnka totiž slavila své výročí, a tak se mezi sudy piva nesly tóny oslavenců, o několik okamžiků později i tóny soutěžní. Choceňačka pod vedením kapelníka Jiřího Šimka hrála jako první a přednesla nejprve dvě skladby tak říkajíc „na rozehřátí", po kterých následovaly s kapkami potu na čele skladby soutěžní. Dvě polky byly přitom úplnou novinkou, takže je obecenstvo slyšelo vůbec poprvé. Ostatně slovo posluchačů mělo velikou váhu, hlas dávali kapele, která se jim líbila nejvíce, a to nejen předvedenou hrou a zpěvem, nýbrž také celkovým dojmem. Porota složená z předních osobností české dechovky pak vybírala nejlepší skladbu, kterou jednotlivé kapely interpretovaly. Nejvíce sympatií nakonec získali Slezané. Probojovali se tak do finále, které se uskuteční poslední srpnový víkend v Českých Budějovicích.

Mládežnický dechový orchestr vystupoval na tradičním, letos již čtvrtém ročníku Jazzového festivalu v Chocni. Nepředstavil se v klasické sestavě, ale letos poprvé jako Big band. S tímto nápadem přišel vloni dirigent, který se nechal inspirovat celostátní soutěží dechových orchestrů, v níž jsme obsadili třetí místo. Počasí festivalu nepřálo, a tak se vystoupení zbývajících orchestrů přesunulo do sálu Sokolovny. Mladý orchestr přispěl i k oslavě tradičního Mezinárodního dne hudby 21. června. Lidé však zřejmě dali přednost přípravám na dovolenou či koupališti, a tak hudebníci hráli na choceňském náměstí jen pro pár kolemjdoucích lidí. Nejinak tomu bylo i v případě Choceňačky, která začala hrát kolem půl šesté. Vystoupení bylo završeno na návsi ve Srubech, odkud nás vyhnala blížící se bouřka.

Zbýval poslední týden školy a nás čekalo nejlepší, avšak zároveň nejobávanější vystoupení na Mezinárodním festivalu dechových a folklórních souborů ve Zlíně. Tento festival se koná již od roku 1982 pod záštitou ministerstva kultury. Hlavním organizátorem akce je město Zlín, Hudební sdružení Zlín a další instituce. Do osmdesátitisícového města na řece Dřevnici se sjelo dvacet orchestrů, osm mažoretkových skupin, deset folklórních souborů, čtrnáct dětských folklórních souborů celkem ze 13 zemí Evropy, například z Turecka, Litvy, Polska, Belgie, Itálie či Ma-ďarska. Hráli jsme v průvodu, sobotní odpoledne jsme zpříjemnili návštěvníkům ZOO v Lešné a v pozdních hodinách jsme zahráli k tanci i poslechu na zlínském náměstí. Vloni zde Mládežnický dechový orchestr z Chocně obsadil bronzovou příčku v celostátním kole dechových souborů, a tak se sem vždy rádi vracíme.

Dosud posledním větším vystoupením Choceňačky byl promenádní koncert společně s mažoretkovou skupinou Berušky z Moravan pod vedením Aleny Balcarové, s níž nacvičujeme pásmo skladeb na soutěž v Německu. Zdá se, že mažoretky budou vítanou ozdobou naší kapely a určitě s nimi bude dobrá spolupráce.

První srpnový víkend se orchestr představil na choceňském náměstí, kde proběhl první ročník Choceňských pivních slavností.

Kamil Bureš
Choceň